

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἐνας δεῦλος πού γίνεται Πασσάς. Τὸ παῖδι τοῦ Γεωργιανοῦ ταχυκόρη. Τῆς τύχης τὰ γραμμένα. Πᾶς τὲν ἄρπαξκην ἀν’ τοὺς γονεῖς τεῦ. Απὸ δεῦλους... ἀντιβισθείλειν... Ή ἐπανατάσις τῶν Σέρβων. Οἱ Σέρβοι εὐγενεῖς πεν πωλεύουται σὺν κοπαΐδῃ ἀγρέρες. Οἱ Χεορτίστην Πελοποννήσος. Μεγάλεστι, δέσσεις καὶ τιμές. Μια Βασιλικὴ περιέλα φάν Ναυπλίου εἰς Τριπολίτισσαν. Τὸ τέλος τοῦ Αλῆ Πασσά. Ἐνα ἀτύχημα Χεορτίστην. Εξηντατέσσερας ώμφερες κεπέλλες στα ποτάμια. Οἱ Χεορτίστης πεκερκάζεται μετά τὸ θάνατον τοῦ... Τὸ κεφάλι του ἐνδέσσεται. Τὶ ἔπειτε ἔνας ἐλλαγέας δάσσεκλος στην Πόλι μηλ. μηλ.

Μεγάλη Χονδροΐ - Πασσάς, έναντιον τοῦ όπου ἔζεσσαν πρώτον τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ 1821 Ἐπανάστασίς ὁ μεγαλ., ὡς πόλη καὶ ισχὺς Βεζίων τῆς Πελοποννήσου, ὃ ἔζοντάσας τὸν Ἀλι - Πασσά, ἦταν ποιὸν δοῦλον! Ὁ πατέρες τοῦ ἦταν σταγειάχαρης, ἀλλα ἀστημένος γένευαι καὶ φτωχοτάτη. Ελλε γεννηθῆ στὴ Γεωργία, τὴν περιφέρημα γιὰ τὰ δύοσεις γνώναις της. Τοῦ γιοῦ του, τοῦ Μεγάλου, τὸν αὐλαζοῦν ἀπὸ τὸν οἰκεῖεν του, μερόν ἀδύον καὶ τὸν ποιήσαν ώς δοῦλον.

"Ετοι μὲν οἱ Μεγάλη πέρασθε κάμποσα χρόνια διωκείας λικρής καὶ τατεινῆς, ὅταν ἔξαφρα η τύχη του τὸν ἔβγαλε μπροστὰ στὸν συντατούμητι του τὸν Ναάρο Κιοτσού - Χουσέν -

Πασσα, ὁ δόποις τὸν συμπλήσθε, τὸν ἑλ-
λέγουσα ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ τὸν ἔβαλε σὲ μιὰ δημοσίᾳ ἐπρεσσίᾳ,
τοῦ περγάλης τότε, τῆς δυνατῆς καὶ ἀπέραντης Ὄθωμανικῆς Αὐ-
τοκρατορίας.

ποικιλότερος.
Στην ἑπταετία αυτή ο Μεγάλης ήθελε χρόνια
ἀφρετά, ὡς του ἔγινε ἀνδρες πλέον. Τόσο καλος
ήταν δεί και τόσο τιμώς, που ἀνάγοντος τόν διώ-
κτον τέλος ήνει από τον τοποτηροτάς του. Στη
νίνη του αωτή θέν, ἀνέτυχε, ο Μεγάλης, τόσο
προτρηγμένα και δραστηρίστηκα τόσο μεγάλη
ότι Κιούσούχ-Χουσίν και ἦνας ἄλλος πα-
τιώντων του Πασσάζ, ο Μεγάλης Χορδέη, τὸν ἔ-
κιναντήν του 1803, διαν ἤταν Σονδατάνος ο Σελίμ
ὁ Γ', τὸν ἔχοντας λέπει. Πασσάζ!

Την ἐποχὴν μετὰ ἡ Λιγυστός, σπαραζόταν
ἄπο τιμωρίες ταυτίς καὶ διωτικές ἀνομα-
λίας. Τούχοις, Μαλεβίσαις καὶ Σκιλητάροις, εἶχαν
πικοτεῖ ἄνωτα ταῦθι τοὺς θέλεντας νῦν καταλάβονταί
οἱ καθίσταντες τὴν πορὴ τοῦ τόπου, καὶ σπαραζότον-
γενά ἔγινον καὶ λυγαστά.

Γιλ νὰ βάλη τάξι ο Σούλτινος στήν κατάστασι
επτή, έστειλεν έκει ώς ἀντίτινον και βεζόην
τοῦ Καΐρου, τὸν Μεζμένη Χωνοσίτ Ηασσά.

την δουλειά των μαζικών Αγρού και Ηλικίας.
Ο 'Χωνούδη στην προσπολιτή των αιώνα διεργόθη
ός ανδρείος σπουδώντας και : απός διαλογιστής
και κατέδαστος τούς έργους τοῦ Σουλτάνου και
την άννυρια. 'Ως αντιβασιλέας της Αιγαίου τού
διενεγκ την 'Οστιόδο τοῦ 1806, όποτε διορί^{στηρε} στην οικία 'Ρούμελη Βαλεσίσης, δηλαδή Γενικούς Διοικητής της Ρού^{μελίσης}. Στα 1808 όμως που άνεβαν στον θρόνο ο Μαχμούτ ο β' τον
μετεβολές στην απαντεύη της Σουνίας.

Την ίδια ἐποχή οι Σέρβοι σήρχονται ἐπανάστασις ὑπὲρ τῆς ἔλευθερίας τουν. Ἐστάλη τότε ὁ Χοροφόρος ἐναντίον τους, πους ἐπέτειχε καιτιωδούς νάν κατατίθεται τὴν ἐπανάστασιν. Η πανοκλεψία τῶν Σέρβων ἤταξε μεγάλη. Ὁ λαός τιμορήθηκε κατ' εἰδονέστηρε μὲν ἀνηροεῖς θηριώδεις. Ο πολὺνότερος Σέρβοι πονηρήθηκαν στον ἄγορα τῆς Κονσταντινούπολεως όπου ἐπέτεισταν ἀνδριστάσια. Τὸν ἐνδόν θεόντος παρούσηα πονηρά γά κατά. Η Σερβική ἐπανάστασις τιγύρη τοῦ αἵματος ἰδούσια πονηρά ἐπαναστάτων.

Κατόπιν αὐτοῦ ὁ ἔνδοχος πλέον Χορφύρι ξαναδιορίστηκε Βαΐλης τῆς Ρούμελης. Ἐπειτα μετετέθη στὸ Χαλέπι καὶ στά 1820 στὴν Πελοπόννησον.

"Οταν λιγεὶς ὁ Χοιροῖσι στήν Πελοπόννησο, βρήκε τὸν τόπον σὲ γύρων ἀνάβασμαν. Ἡναὶ οἱ προμανές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως οἱ ἀπόστολοι τῆς Φιλίας· Ἐπαναστάσις περιετείχεν τὴν χώραν. Φίμες περὶ ἐξεγένετος κυριλλοφορδάναν παντοῦ καὶ ἡ δημοσίᾳ τάξις εἶται διασταύρων. Γι' ἀτὸν ἀσθενῶν ἡ Υψηλὴ Πλὴν ἔσωσε τὸν Χοιροῖσι ἄγνωτον καὶ κυριωταῖς τῆς Πελοποννήσου πολιτείας.

***
Ο Χουροίτης ἦταν ὁ ἐμφανέστερος Ηασδίς τῆς Αὐτοκρατορίας. Υπήρχε μεγάλοπερέστατος, ἐπιβλητικότατος, δραστηριώτατος, ἄγνοος, παλαιώνας

ἀλλὰ καὶ αἰμοβόρος καὶ θηριώδης σὲ ἀνήκουστο βαθμό, ἀκατάτος σὺν γρανίτης καὶ φοερός μὲ δῆλη τὴ σημασία τῆς λέξεως.

Στήν Πελοπόννησο κατέβιρε μὲ μὰ πομπώδῃ Ἀσπασιῇ μεγαλοπρέπεια. Ἐπαρχες μαζύ του ἔνα πλῆθος αὐλίκων, ἐπιτελῶν, καὶ ὄχοιούθων. Εἶγε ἔνα πολυάριθμο γραφέμα καὶ πλῆθος ἀπὸ ἑπτήστες.

Η άποψεώς του δέ, ήσαν πολιτελέστατες. Από το Ναύπιο ώς τη Μεριπόλιτσα, το πέρασμά των ήταν μά άποθέωση. Έτσι στο Ναύπιο στις άρχες Νοεμβρίου και παρά τὸν βροχερό καιφό, παντού από όπου καί από επένδυση ψαγάδες "Ελλήνες καὶ Τούρκοι τάξις τάξιος ἐφεραν καὶ ἐπένταν τὸν ἀπρόχυτα ἐμπότι στὰ πόδια του, προσκυνῶντας τον καυτὸν ἀπρόχυτον παῖδα ἡγεμόνα!"

Επεντυχώς λίγες μόνον : διδομάδες έμειναν ό χουφούστ στην Πελοποννήσο. Ο Σοντάνας, έπειδη ο πόλεμος κατά τον Άλη - Ιωαννί της Ηπείρου, τραβήγανε άρκευθεν καιώρ, άπεβλεψε καθ' αὐτόν στον χουφούστ, διπος ἔκανε καὶ σε καθένα δινογόρη περίστατα τῆς Αιγαίου-τοφίας. Καὶ τὸν Δεκεπόμβου τοῦ 1820, τὸν διώρισεν σερβασθερην τοῦ στρατοπέδου τῆς Ηπείρου καὶ τὸν προβίβεσε καὶ πάλιν σε βαλῆ τῆς Ρούμελης.

Τὸν Γανουάριον τοῦ 1821 ἔφεγεν ὁ Χουστί^ς ἀπὸ τὴν Τρίπολη γιὰ τὰ Γύαννα καὶ στις 24 Γανουάριον τοῦ 1822 ἐδάμασε καὶ κατέστη τὸν Ἀλῆ - Πασσά. Μὲ τὰ νέα τοῦ αὐτὸν στρατιωτικὸν πατόφθαμον ὁ Χουστί^ς ἀποθέματικός καὶ δονάτη^ς στηργάτης: «Δαμασκόν τον φέγγιζε στηργάτην οὐχ η^ς ζατήτητος οὐδὲ φίλος τη^ς Ανατολής».

λ. ή επιστολή την οποία περιέχει την απάντηση στην πρόσφατη επικοινωνία της Επιτροπής της Βουλής με την Κυβερνητική Αρχή.

Από τη στιγμή όμως ἀρχιεβώς πον ἔφτασε στά μεσούργανα τῆς δόξης του, ἀρχίσε ο ἀστήφ του γὰρ ὠχριᾶ.

Τόσα είχε φοινικώσει πλέον γιὰ καλὰ ή 'Εκ-
ληματική 'Επανάστασις.

Καὶ Ηὔηλη ἀπέβλεψεν πάλιν ὅτον Χουροῦτι.
για νὰ τὴν καταστεῖλη καὶ τὸν δωμάτιον ἀρχούσα-
τηγον τῆς νέας ἐστόφατείας. Ἐνώ δημος ἦταν ἔ-
τοιμος νὰ κινήσῃ κατά τῶν Ἑλλήνων, μὲν
Ξενιανία καὶ ἀπόδοσθαι, ἡ μὲν ἀρχὴν τοῦ
σπιτιού ἀνετέθη στὸν Μαχρούτ. Πασσᾶν τὴν Λάρισα, ὡς δὲ Χοροῦ-
σιτ, παραμυκονισθείς, διετάχθη νὰ μείνῃ στὴ Λάρισα, ὡς τροφοδότης
καὶ ἐπότις τῆς ὅλης ἐστόφατείας. Ἐμεινεν λοιπὸν στὴ Λάρισα καὶ
ζόδεις σὲ μιὰ ἀλυγούπηταν καὶ μελαγχολίᾳ, αναλογιζόμενος τὴν ὑπερ-
σίες προσέφερε στὸν Σουλτάνο καὶ ποὺ τὸν ἀνταμείψει αὐτός. Σὰν νὰ
μιῇ τοῦ ἑπταναν δὲ αὖτά, μιὰ ἡμέρα ἐπίστη 64 δωμάτωνς διὰλιπεσ-
τον, νῦν ὅλημάζουν...'. Καὶ τόσο μάνασος ἀπὸ τὴν ἀγάντην
καὶ τὴ ζῆται τον, ποὺ διέταξε καὶ τὶς ἔπινεν μὲν χορὶς θέον, στὸν

Σχεγγονώς δ Χουφοίτι ἐπέτεσε στήν ὁργή τοῦ Σοῦλάτων καὶ κατά τὸ φεύγονταρο τοῦ 1822, τοῦ ἤθε μάτι κατηγορία ἀπὸ τὸ «Ντίβανν» ὅπου ἐξέψεψε τοὺς θυσαροὺς τοῦ Αλῆ. - Πασᾶτά τῶν Ιωαννίνων. - Αἴπαντα στήν κατηγορία αὐτῆ, στηρίζαντες καὶ ἔται τὸν κατεδίκωσαν σὲ θάνατον. - Επληρωφορήθη ὅμως ἐγκάιμως, ὅτι εἰτε προγραμμεῖ καὶ γὰρ να προεξεῖ τὴν ἐπέτεση, αποτοκονήσει, δημόπλαστροις, περὶ τὴν Νοεμβρίου τοῦ 1822, στὴ Λάρισα. Τοῦ ἔγειρε ὅμως μεγαλοπρεπῆς κυρίες καὶ τῶν Ἐθναρχῶν κοντά στὴν γέρων τοῦ Πηγενοῦ. Στὸ οὖντα τοῦ Εποπειῶν αὐτῶν διέπεινται ἀποκατάστασις.

Δέν πέφασιν τρεις ήμέρες από την
κηδεία του και ήλθεν από την Κονσταντι-
νούπολη ἀπεσταλμένος, ο Καπτεζή - μα-
στιζ, ὁ δῆμος τῆς Πόλης, χωρίζον τὸ
Σούλτανικό φρούριον τῆς θαυματικῆς του
καταδίκης. "Οταν δὲ ὁ δῆμος ἔμαθε
πώς ὁ Χονσούτη πέθανε, ἐπέμενον νά ξε-
θάψουν τὸν νεκρὸν γά τα νῦν....., κόψη
τὸ σκεφάλι, ἐκτελέντων ἔτοι τὴν Σούλτανική
διαταγήν, ἡ οποία περιέλαμβάνει εὐά κο-
μασθῆ τὸ κεφάλι του Χονσούτη.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΙΡΑΔΗΣ

Ἐναὶ Οὐμηρικέ παλληλικά τ. Ἡ ἀρματωσία του. Ἡ συνεργασία του μὲ τὸν Κολοσσοτρώνη. Μιχ ἔχθρος του μὲ τοὺς κοτζικμπάσηδες. Στὸ χωριό, στην Πάλεούμπα... Ἡ στρατηγική του Τύρισαλ. Μια ἐπική μάχη. Σπαζανάς ἐ πρεδέτης. Ἡ γυναικεία του καπετάνιος Ευστάθη. Τὴν γράφωντας καὶ ἐπίλεγοντας της.

ΝΑΣ ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους ἥμερος τοῦ
Ἀγάνδου είναι καὶ ὁ Κώστας Τσαγλή.
Π. Αποκατάστητης. Παλιάριασσα στά-
θρε τῆς ζωής του, και το τέλος του ἐπιζό.
Την καταγωγή του είχε Ἀλβανική, δι-
πος ή περισσότερος οἰκείωνες του χωριού.
Παλούπα, τῆς Γορτυνίας. Ε' νας
μάργοντας του, δι αλαζός, ἔπειται
τελεόποτος ἀνικτοῖδης, καθώς το λέπ-

zai tō dημοτικό τραγοῦδι :

Προσκύνα, Λιāκο, τέντεν Πασσᾶ, προσκύνα τὸ Βεζύρη...

Ο Τζαφαλίς είχε και άδειό μεγαλύτερο, ό δοπος σοσούδημάς μπροστά στό κάστρο της Καρπάντας, τεσσάρες μέρες μετά την 25 Μαΐου 1821.... Ο κώνιος Τζαφαλίς έτεφασε την παλιδή της στην Ελατίνη, όταν αύτό ήταν και κάποιος μορφωμένος, μ' ξεντά μάτια στην αργία παρέα σώμα. Φρόντισε πολύ για τον όλαυτο του κατ' άριθμα του που ήσαν από τα καλύτερα του Μωυσή. Είχε τραχεία από σφραγίδατημένο μάλιστα, με ιστημένα κονκάτια, χαμαλά με τρομαλίες, φρεσκάλια απομνημόνων, στα γόνατα και στούς αποφράγματος μηνάλες ζάβες, ασπρο γονατανέλια στα τουρσίωνα πλευρών, σαπιδά κωπιάνωτο με τη λαβή και τη μητρή αγγούριδηστες, στη μέση του διόν θαυμάσια πιστόλια, και το τουφέκι του ανάλογο με την ώλη το αιματοστό.....

Στα ξέποσμα τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ Κιό στης Ἑρμολίδης ἤπαν τούτην ἐτόν, δηλ. στὸν ἄνδη τὴν ἡμέρας τοῦ· "Οταν ὁ Κολοσσοῦντις ποὺς ἦται τὸ Ζάνθον καὶ διενθυντανατὰ τῇ Μάνῃ, ἀγνοῦστος ἦπον στοὺς ἀγο-
νιζομένοις, ὁ Τειμαλίδης καὶ ὁ Μοντένος με-
γάφαν 300 ἀντοὺς καὶ τὸν ἀστολοθόρου, Ἀλά
τῇ Μάνῃ πέσουσιν καντὰ στὶς Καλαμάτα, τοι
σιαν τοὺς Τούρκους καὶ τοῦθειναν κατὰ τὴν
Καρφιτανα.

Παντού ἀντριμαγιθώνος ο Κονταζ Τσερά-
λης, ων ὁ Κολοστρωνίδης δέν εἴησε πολύ
πάντα την ἔξτασα του και την
πλαισία του. Ο ἐνθουσιασμός του Τσεράλη
για τὸν Ἀγάνων ήταν διάστατος. «Ἐπαν-

Οι κοτωπατάσηδες τής Γοργονίας ήταν κάποιο συναγέμενο στη Δημόσια καὶ μοῖρα ἡνῶν τα εἰδοφύματα τῆς ἐπαρχίας. Στο μετρητή φτανει καὶ ὁ Τριμαλίς. Ο ἀρχηγός τῶν κοτωπατάνων Λειψανίτης θέλει να τὸν διώκῃ λέγοντάς τον μάστι τοῦ οὐρανοῦ περιστοιέντος που λέγεται καὶ τοὺς συνήδεις:

— Φύγε ἀπὸ δῶ, βρέ τραχήλη

Ο Τεραλής δέν χάινε κωρό. Τριβάται τό σπαθί του και δημά^τα τὸν κοστοπάσσον. Φεύγουν όλοι από τις πόρτες και το πάθηται και ο Τεραλής μένει κίνησις του πεδίου. Τό περιστατικό αὐτό έγινε αφούρι έχθρος του Τεραλή κατ' αύτην δεξαμενών. Καί ο ποστοπάσσος διεύθυνε τον Τεραλή να προσέλθει στην προσθύτη, μα ζηνά σε ώστα τυποθεσία, στο Ανάζηρη, πενήντα ανδρώντων των ιερών αρμάτων ενένος και διανθίσθηκαν στο γρούβι Λαγύνη, οποιος σύζητον διεύθυνε τον Τεραλής μη τα παλιάρχαμα του. Ο Γεραπέτης, ιδίας ήμετος

σὶ τ-Π α σ σ ḛ, σ τ ḫ ν 'Υψηλὴ Πύλη :

Μπώς λοιπόν στην έπιμονή αὐτή τον Σοντάντικον μάτια γία άνεσ-
σάρη δύ νοιτός τάσου των Χωροφ., έζετάνη ό νευρος, πλι το κεφάλι
τον τελετάνων Βεζένην ή Μελιπονινών, που περιφέρησαν πειθώνε-
σιτ Πασσά, έρωτηρε κατ' έκομισθη έπάνω σε ἔνα δίσκο άσμενον
στήν Πόλην. Έχει τό έζετάνης για κάπιτος ημέρες στο Σοντάντικον
Σεαράν.

*Μαραιότης· ματαιειήτων
χθὲς ησουν μίγος καὶ πολὺς*

Ο δάσκαλος αὐτὸς ἀνεκαλέψθη καὶ ἐμαπιγόμη ἀνήλεως ὡς ὅτις ἀναφέρει καὶ ποτὲ ἔγχαρο εἰνίσκουντο στὰ Πατριαρχεῖα Κονσταντινούπολες : μέχρι ταῦθα ιππέας τοις οἱ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

πόδις ἔρχεται το κοτοπιτασίδικο ἀσέρφι, βγῆκε νά τους πολεμήσῃ. Γίνεται ζωηρή συμπλοκή, και τέλος οι κοτοπιτάσθης τοβιλαν στα πόδια, ἀφίνονται πάντες αἰγαλούτους. Ο Τζαλής ἐψυλάστει τους αἰγαλούτους, ἀλλά ο φίλακας των Πανορμητών ἐφιγάδευσε τὴν ίδια νύχτα ....

"Υστερ' ἀπὸ λίγον καιρῷ, ἦν σῶμα ἀπὸ 800 ὑπέσφρους, ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν Δημήτρη Δελιγιάννην, συνάκτηκε στὴν "Ακοβα καὶ Τράβηζε κατὰ τὴν Παλούντα μᾶλιστα τὴν πολιόρκησην... Τοὺς ἐποῦ ἔχειν οἱ Παλαιωταὶ βοηθόταν στατοπαθεύειν στὴ Γαστούρη, μὲ ἀρχηγὸν τοὺς τὸν Πλανώντα, ὥστε στὸ γοριό Παλούντα δέν ἔμεναν πάρα λίγα καὶ γυνάκες τοὺς καὶ δικατεταν Τζουλής με 15 παλινρό-
τον....

Ο Τριψάλις είχε σηκωθεί προι τ' ἔπει τὸν καφέ του, δταν μά γινανά έπει νι τον ειδοποιητή δτι ποντοζηγωνε το μπουζού τόν λεληρανναν... Ο Τριψάλις δέν έγιασε την γρυγρια του. Στέλεψε αέρος περιζής γρυγριές νι ειδοποιητήν τούς διο μιγάζουν μια υπέρβαση τού πομπού—που βρισκονται σε αρχει μποστατι ή ίνας από τον πόλο και διατάξει νι καζεντονάς ήλεξ η γρυγριές και νι τοποτομούμενη μεσα σε δύο σπίτια. Λέτος νι τούς λύγος συντρόφους του και περιζης ήλεξ γρυγριές κλείνεται στο σπίτι του, (που βρισκοται στην αρχη τού πομπού και αποτελεσε το πρωτεύον το) και ξενογόνης σε άποροντα τους εγκρίσεις.

Στο από το^ν Τριαντάρη μάρτιος μέσους περιόδου άλλη διαμόρφωση όγκωνανταν γύρων. «Ανάμεσα τούτων σαν στρατιών αναζητήσαν τοποθετήσεις, κι' από αυτές πλαισιών τη δύτικη ο Τριαντάρη ήταν τα πλέον πλαίσια του. Ή γενάκει, από κάτω, γέμισαν γηγενεια τα τοπία τους που τιδυίνει στους ανετρ. Η τοις εργάσιμη νέα.

Ετοι μάχεται ορεοδύνης άγνωνας. Οι έπι-
τιθέμενοι πάντα πολεμώνται κατ' θυμότοι....
Η μάχη γρήγορος αποτίθεται ότι οι πειθαρί-
κοι.... Επίτια, σεγά σεγά, οι πολεμοχού-
νοι αποτιθέταισαν λέγοντας.... «Έτοι, βοήτε
καιρό η Γερμανία να βγάλει τα επίτια με τούς
λέγοντας συντρόφους του και σ' άνοιξη μάχη
στήσους με στήσους.... «Εδώλεγε έναν μεταρά-
θανάτη, πιστωτικόνθικο πάνο μάτι» ώστο και πο-
λεμούσαν άπρόμετρα, μάχεται άρρενος, σφραγίζον-
τας τον τρόπο και το θάνατο, γιατί ήταν και
σφραγίζει ξέροντας....

Τέλος, πολύτεροι μόνιμοι Σταθμανάς, Πα-
λαιοπόλεως, συγχρηματούχοι πάλιστα τοις Τριφύλι-
ίεσσοις καίτη μαζί τις μεταποιούσι, άνεταί-
σαν μάλιστα ηγαδάνες να οδηγήσουν διδόσει
έγκλημα στην εώποτε τοῦ Τριφύλιου. Άλλο κά-
ποιο λοιδό μονιμούται ο έγκλημα τατουγά σίδη-
ατο τον γεννινό θάρητο, πορτερούλιθονταί νια μετέτονται όπως
Οι έγκλημα τοποθετούν μη παταγανακαί στην Κοινή Τριφύλιου επειδή!

Μόλις τὸν εἰσαγ. ἀπὸ μαζοῦ ἡ γεναῖκες ἀρχοντες νῦ δημογον και νῦ δενονται απομιτιζεται... Ή νεωτερά γεναῖκα τοι^τ Τριάδη, προ-
νέι τότε ἀνάστατο ἀπὸ τοὺς φυροφύντας τὴν πορτα τοῦ σπιτοῦ της
ἐγκυοθετ., τοφεται με Σέπτεμβριο μαζί στο ιεφος δυος ἔτησ ο ἀγαπη-
μένους της σπιτούς, και παῖς της τοφεται και μια ἄλλη γεναῖκα, Σε-
δελήη τοι κατετάνιον....

Η δε γυναῖκες φύτανε στὸν ἀπόδιο τόπο, μέσα ἀπὸ θροῦ σφαιρῶν. Βγάζουσαν τὸν λαβρότο τοὺς κοντὰ να σφίγξῃ ἄσων τὸ τούφελ τον καὶ να βγάζῃ ματονεύοντας ἀφοῦς ἀπὸ τὸ στόμα τον. Το στόμα ἦταν οὐαραρός παρδια... Ή τρυφερὴ γυναῖκα τοῦ Τσεράλη, στηγανή λαμπροφόρη, τριβει τὸ σπιθὺ τοῦ ὄντρη της καὶ το μητρὶ στην κοιλί της... Η ἄλλη γυναῖκα εύρη πλεονεύοντας αὐτὸν τὸν πατέρα της στην πατερική στοά, παρέστη διαβόλος μὲν ἐνώπιον της πατέρας της πατερική στοά.

τού αυτού της ιρηνούς, αυτού κατευθύνεται υπόσχεσης, οι έγραφοι.
Μόλις ο έγχρωτος έψησαν στον τόπο και είδαν τον Κώστα Τσιρώνη
συστοιχέον, άντι να πρεσβεύσῃ ή νά φέρουν Ιωαννούτσεν, ιωρίους
νύ των άρωτηριάζουν με τις γαλτάζες, όπως τον έκαναν έναν θ-
μηρό όγκο σπαρκών και κωκαλών...
Άποτονία ωρά γιγαντιαία, που με τόση
αποδίνη συστοιχήσει στο πλευρό τού
άντρα της, έσφραγαν τα μαλλιά, της έ-
βραγμάν τα φλοριά λοιπόν, σύ νιόνην, φο-
ρούσε στό λώπο καί στο στήθος και έφε-
γαν... Εποι ζάθηκε ένας λιντόφυρχος
αρματολός, πού θε υπορθες γά προσφέ-
γη μεγάλες έπειτες στον Άγραν τού 21.